

Herman Ottóné:
MIT MOND A VÖRÖSBEGY?

Esik a hó, csak úgy szakad,
Elborítva utcát, teret,
A jó meleg kályha mellé
Húzódik most, kinek lehet.

Összebúnak a madárcák,
Egy-egy ágon kettő-három:
„Én Istenem, mit eszünk ma?
Nincsen bogár, mint a nyáron.”

Hát egyszer csak a vörösbegy
Nagy örömmel köztük terem,
Köszörüli kicsi torkát –
S felé fordul a figyelem:

„Tudjátok-e, mi az újság?
Ezután már nem éhezünk.
Azt mondja „Az *Én Ujságom*”,
Hogy pártunkat fogja nekünk.

Jószívű kis olvasói
Krajcárt, garast összeraknak...
S etetőket állít'nak föl
Az éhező madaraknak.

Jószívű kis olvasóknak
Mi majd ezért énekelünk,
Messzelakó pajtásokért
Könyörögve szót emelünk:

Nemcsak, nemcsak Budapesten
Éheznek ám a madárcák...
Kis városban, falun, pusztán
Az etetőt várva várják.”

(1891)